

53520

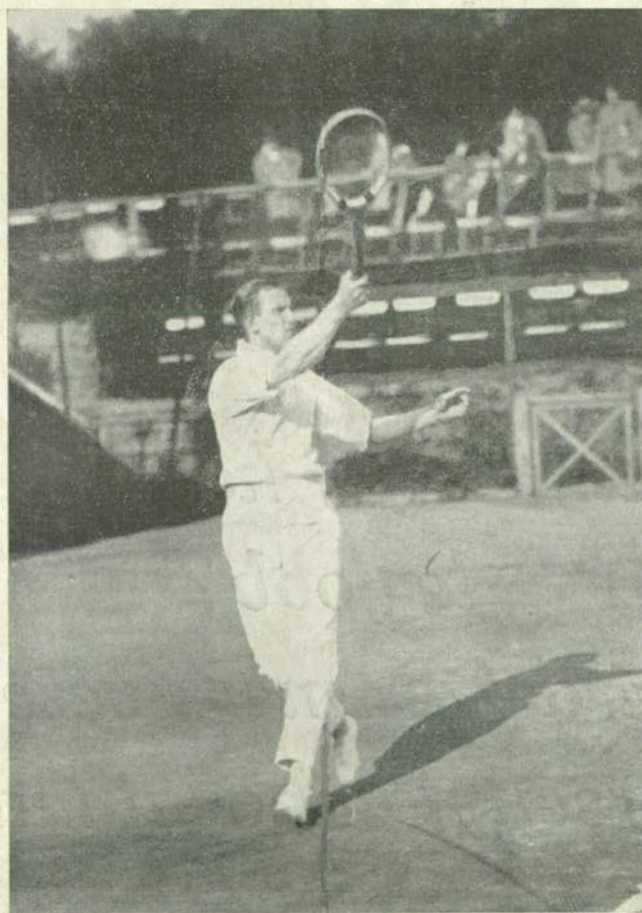
II. ÉVF. 1. SZÁM.

Tennisz és golf

ÁTVETTE
1930 JAN 18
BUDAPESTI KIR. ÖGYÉSZSÉG

SZERKESZTI
KEHRLING BÉLA

Károly Baj

HANS MOLDENHAUER

395

ÁRA 1 PENGŐ

BUDAPESTI KIR. ÖGYÉSZSÉG
1930 JAN 18

*Miért
nem játszik Ön is*

HAMMER

**Extra
Spezial-lal?**

*Nem tudja, hogy ez a
legjobb?*

*Kérdezze meg vezető
versenyjátékosainkat!*

TENNISZ ÉS GOLF

Szerkesztőség és kiadóivatal
BUDAPEST, I., PAULER-U. 18.
Telefon: 509-10.

Felelős szerkesztő
KEHRLING BÉLA
Helyettes szerkesztő
VÁSÁRHELYI L. JENŐ

MEGJELENIK HAVONTA KÉTSZER
10-én és 25-én.

Előfizetési díj:
Egész évre 20 pengő
Fél évre 10 pengő

A MAGYAR ORSZÁGOS LAWN TENNISZ SZÖVETSÉG HIVATALOS LAPJA

+ HANS MOLDENHAUER

Valahol messze, Berlinben megszólalt egy lélekharang. Egy lélek ismét elhagyta gyarló hüvelyét a testet, hogy egy másik, szebb világba térjen. Itt hagyta ezt a küzdelmes földi életet.

Hans Moldenhauer hagyta itt barátait. Még a fedett pályán trenirozott és utána autóján haza igyekezett, midőn oly szerencsétlenül ütközött össze egy szembejövő villamossal, hogy eszméletlenül vitték be a kórházba, ahol anélkül, hogy magához tért volna, kilehelte lelkét.

Moldenhauer halálával az egyetemes teniszsport egy nagytehetségű és nagyjövőű játékoszt veszített, de mit veszített Németország?

A huszonnyolc éves ifjút a legszebb korban, tennisz-pályafutásának még ma is legmagasabb pontján és egy eredményteljes esztendő végén rabolta el a kéréhetetlen úr, a halál.

Még emlékezünk Németország tavalyi Davis-Cup küzdelmeire. Az ő Morpurgo elleni győzelmével nyertek Olaszország ellen és ha Prágában nem veri meg Macenauert és Menzelt, valamint Berlinben Austint, úgy sohasem győzhetett volna Németország az európai zónában.

Tenniszpályafutása 1923-ban kezdődik, amikor először szerepel a német ranglista első osztályában. Ekkor belép a Schlittschuh Clubba, ahol Landmannal és Demasiusszal megnyeri egylete részére a Medem Pokal-t. Ezután bekerült az extra klasszisba és 1924-ben és 1925-ben azután külföldön is a legeredmé-

nyesebben képviselte hazáját, Németországot.

1926-ban és 1927-ben megnyeri Németország bajnokságát és a következő évben nyeri a fedettpálya-bajnokságot Bremenben. Legjobb esztendeje a tavalyi volt, amikor Morpurgo, Menzel, Flaquer, Stefani, Patterson és Austin

feletti győzelmei következtek. Tilden őt a világ első tiz játékosá közé sorozza. Ezen fényes győzelmeiért karácsonykor a német szövetség még aranyéremmel tüntette ki és ma már nyugszik a hideg földben.

Moldenhauer csak barátokat hagyott vissza, ellenséget nem. Ő minden értelemben „Sportsman” volt, kötelességtudó, fair játékos, jó barát és szerénys mint ilyen, nem szerzett magának ellenséget. Amilyen elegáns volt megjelenése, ugyanolyan könnyed és elegáns volt játéka. Szemnek tetszetős stí-

lusa miatt a közönség szívesen nézte mérkőzéseit. Magas, karesu alakjánál fogva nagyszerű megjelenés volt. Minden megvolt, ami a „Crack”-nek szükséges, jó szerviz, éles ütések és biztos lecsapások, csak egy hiányzott, a küzdeni tudás. Ez volt az, ami gyakran megfosztotta egy-egy győzelemtől.

Németországot nagy csapás érte Moldenhauer halálával, mert igaz ugyan, hogy nagy játékosmeggel rendelkezik, de Froitzheim és Landmann-on kívül, akik már nem igen fognak ebben az évben méltóan szerepelhetni, vajjon ki fogja helyettesíteni?

Hans Moldenhauer

Egy pár szó a versenyzőkről

Irta: Göncz Lajos

Külföldi jó szokás, hogy az eredményes, élen levő játékosokról és játékosnőkről szakértők tollából kritikák jelennek meg. Ezek a kritikák, ha sokszor ellentmondóak és tévesek is, mégis fölötté tanulságosak, legelsősorban a játékosra magára, akinek csak hasznára lehet, ha más tükörben, más szemmel látja játékát megvilágítva a saját maga elképzelté helyett. Olyan célokat, szempontokat láthat megvilágítva, amelyekre nem is gondolt s ha mégis, fontosnak nem tartotta. Sohase felejttem el Kelemen Aurélnak, a mi tenniszsportunk első, modern szakértőjének, a mindig dörögő és kritizáló „Dunczi medvéjének” megjegyzését, évekkal ezelőtt, mikor Brünben Soyka ellen erős három szettben alul maradtam, dacára, hogy folyton támadtam és állandó taktikai és technikai fölényben voltam. „Szép és jó volt Lala, csak hosszabbra kell játszaniod!” Hát lehet versenyben még arra is gondolni, hogy hosszabbra üssünk? — kérdeztem. — De mennyire, próbáld csak meg egyszer, — felelte ő.

Fordulópont volt az a kritika fejlődésében és neki köszönhetem Kinzl bécsi kritikáját: „Pracht voll schnell, und unangenehm lang.” Kehrling Pucinak köszönhetem a volleymat, mikor egyszer rám kiáltott: „nyomd meg azt a labdát és ne pötyögtesd!” És tényleg attól kezdve csak erre gondoltam, elfelejtettem drukkolni, megszűnt a bizonytalanság érzése, ha hálóznom kellett.

Egy jó játékosnak tisztában kell lennie a saját gyöngéjével és főleg tudnia kell, miért kapott ki. Nem mindig a bíró, a pálya, a világítás az oka vereségünknek, — de nem mindig az a körülmény sem, hogy ellenfelünk jobb volt. A hibásan alkalmazott taktika, megfordíthatja az eredményt. Valaki meg-

nyerhetett volna egy mérkőzést, ha folytonos támadás helyett, türelmes biztonságra épített volna, esetleg megfordítva.

Kehrling csodás metamorfózisa mindenki részére meglepetés volt. Két évvel ezelőtt még kimondott hálójátékos. A base lineon türelmetlen, bizonytalan, pointjait a hálónál csinálja. Ha valaki hátul tudta tartani — s ilyenek kezdtek sokan lenni már, — biztos vereségnek nézett elébe. Ma kimondottan alapvonal-játékos. Jó formájában biztos, türelmes, okos és hosszú, aki ha kell, bent is, fölnt is megcsinálja labdáját. Az én szememben az abszolút tökéletestől csupán a forhandje — lifting ütése választja el. Ameddig csak hálózott, ez az ütés kiegészítése volt stílusának. Ez az ütés ivelt, lassú, erősen kiugró természetűen folytán úgyszólván húzta őt a hálózhoz, időt engedve neki mély befutásra — jó helyezkedésre. 2—3-szoros biztonsága is az ő eddigi stílusánál, ahol igen hamar eldőlt a pont sorsa, elegendő volt. De ma, amikor egy ilyen labdát nem hagynak kiugorni, de élesen és gyorsan letolják, akkor a mai technika ellen ilyen labdára befutni, — nem ugyan Tóth Pista ellen Kisbürgözdről, — de a világ legjobbjai ellen: öngyilkosság. Ha én Kehrlingnek volnék, megtanulnék egy tiszta, egyenes, seper ütést. Mert nézzük csak, mi az a lifting. Egy nagyszerű technikai fegyver, úgy mellékesen. Meleg időben, kemény pályán, egy kis terméti játékost meg lehet vele őrijteni. Feje fölé tudok vele minden labdát játszani és a kerítőhálóig kiszorítani, — de a mai modern puha pályákon, 6 gémenként új labdával — egy a base line előtt mozgó, vállbedobással — Cochet-szerű vezetéssel ütő játékoskal szemben, csak tűzijáték — veszélytelen puffogás. Azután seriában 8—10—12-szer ütni, embertelen feladat, s hogy Kehrling az 5-ik szett végén bele nem hal, az csupán az ő vasfizikumának a csodája. Háromnegyedrészre a lendületi erőnek, pörgésre pazarlódik, teljes karral, óriási kezdő és beféjező lendülettel nem annyira ütjük, mint inkább simítjuk a labdát, melynek iránya csupán eredője ütozmozdulatunknak. Még magas labdát le lehet vele tenni, mint ahogy Menzel saját kárán tapasztalta — mikor Kehrlinget ugyancsak fiftinkekkel akarta sodrából kihozni, — de gyors, lapos, elcsúszó labdák ellen, emberkínzás. Emlékezzünk a Kehrling—Lee vagy a Gregory elleni mérkőzésekre.

Behúzott, megtámasztott könyökkel, magasabb ütőfogással, kis mozdulattal meglóditott ütővezetéssel egy-kettőre megbirkozna Kehrling klasszisa ezzel az ütéssel — azon veszély nélkül, hogy eredeti ütését elvesztené. A kettő annyira különbözik egymástól az általam tanácsolt formában, hogy egymásra nem hatnak zavarólag. Hisz Kehrling még 40 alatt van és vasfizikumának hála, jó pár évig még fejlődhet is. Okosabb versenybeosztás, gazdaságosabb stílus-technika, mindjárt állandósítaná formáját, mert szakértő előtt magyarázatra se szorul, hogy base line stílussal, fifting forhand-al, egész kiváló teljesítményt nyújtani, egy idényben csak párszor lehet.

Hirdessen a

Tennisz és Golfban!

**FRANÇOIS
PEZSGŐ**

**Crémant Rosé
Transylvania sec**

Takáts Imre a magyar teniszsportnak értékes igérete és értéke. Valahogy arany pénz — ezüstözve. Kicsillan az arany itt-ott — hogy aztán pakfong csengetést adjon. Ha adogat — pláne — rágógummi!

Nem kell ma valami Tilden-szerű bomba adogatás. Egy nagy játékos ellen, a legjobb adogatással elérhető pár pont, nem dönti el a játék sorsát. Tehát „kár a fáradsáért” jelszóval, a legtöbb nagy játékos megelégszik egy olyan átlag adogatással, amely pontot ugyan nem hoz, de van olyan jó, hogy könnyű támadó lehetőséget kizár.

És itt a második adogatáson van a hangsúly. Annak kell biztosnak, hosszúnak, némi éllel megütötnök levőnek lennie. És ez tisztára szokás, automatikus beidegzés dolga. Tegye fel magában Imre barátunk, hogy mától kezdve, ha török, ha szakad, két egyforma servicet üt. Az elsőt se teljes erőből, de a másodikat, úgy mint az elsőt. Ne düljön, ne lépjen, hanem üssön tisztán karból és derékből, megtámasztott bal lábra támaszkodva. Az első pár versenyén lesz csak baja s kell magát pár kettőshiba veszélyén keresztül rágnia, később gondolni se fog reá, hogy hibásat üthet, akkor adogatása automatikus lesz és akkor kezdhet arra gondolni, hogy melyik sarokba is tegyen?

Alapvonal játéka hosszú, biztos, taktikája változatos, élénk és mindkét oldalon kiegyensúlyozott. Mégis, hogy igazi klasszis legyen, változatosabbá kell lennie. Nem értem ez alatt a hálójáték erőltetését, mert azt akit ő nem tud megverni az alapvonalról, a hálónál még kevésbé fogja tudni. Máskülönb pedig tud ő annyit máris a hálónál, hogy ott potya pontokat nem veszít.

Nem ez hiányzik neki, de hiányzik a hosszú-rövid, a puha-erős labdák változtatása. Nem azt értem ezzel megint, mintha nem tudna ő egy rövid keresztet és reá egy hosszú vonalat ütni, vagy ne tudna kanalizálni. Nem. Én a játék ritmus változtatására gondolkodom — ami hasonlít egy szép szimfóniára. Cochetnél lehetett látni, hogy ütötte szép hosszúra a labdát, mikor egyszerre, látható ok és szükségesség nélkül, ütött egy erőset, megint egy erőset. Az ellenfél adogatását rendszerint óvatosan fogadta, de néha-néha beleszózott. Olyankor bement a hálóhoz, majd várt és kanalizált. Folyton változtatta a játék ritmusát és pillanatig se hagyta, hogy ellenfele automatikusan megszokjon valamit. Ez a hullámszerű változtatása a tempónak, ez a suverén vezetése a játéknak, csak az egész nagyok tulajdonsága, de én Takácsot képesnek tartom reá, mert a biztonsága megvan hozzá. Gondoljon reá trainingben, hamar reá fog jönni a dolog nyitjára. Az egész az ütő megrántásától függ. Nem szabad a laddát előbb megütni vagy jobban neki készülni. Ugyanazon kivarással egyszer gyorsabban, egyszer lassabban rántjuk át ütönket. Tanuljon meg jobbkezőről choppolni, nem azért, mintha a choppot jobbnak tartanám jelenlegi ütésénél, de nagyszerűen jön játék közben érzésvitónak, ha az ember itt-ott végtelen számú vorhandok között mást is üthet. Egy hálózónál nem oly fontos, de Takácsnál igen, mert van úgy sokszor, hogy beleún az ember a saját ütésébe.

Aschner Pál tehetség és kiforrásban levő ígéret. Mindent tud valahogy s talán legnagyobb előnye, hogy nincs kimagasló erőssége, de nem is veszélyes gyengéje. Alakja ideális és érdekes nála, hogy karja

sokkal gyorsabb, mint a lába. A hálónál, a leggyorsabb menetben is, otthon van, de rögtön meglepi, a legkevésbé is helyezett adogatás. Túl a talpán áll, bizik gyors karjában és sokszor gyökeret ver a lába a földben. Sokat segítene rajta egy téli wipp-munka, ugrókötélgyakorlat, tavasszal pedig egy speciális tréning — minden ütés előtt megugrani. Mert spórol a lépéssel, inkább hasra fekszik egy labdáért, de nem ugrik. Amint megjavul a lábmunkája, pontosabb lesz a hozzáállása, azonnal óriásit nő a biztonsága, mert e téren, különösen meleg időben, felülmulja őt akár Krepuska, akár Bánó. Adogatása bizonytalan, de ez a legkisebb baj. Kiforrásban van. Valahogy egy rossz kezdő mozdulatot szokott meg. Lendületvételnél először a könnyökét emeli. Ezzel maga teszi labilissá ütővezetését és akadályozza az automatikusság megszokását. Lógassa le nyugodtan a karját indulásnál és ne vezesse hátra az ütőt, de könnyű válltartással ejtse azt hátra, rögtön eliminálódik a bizonytalanság. Más baj itt nincs. Mimósa természet és olyan mint egy elkényeztetett gyerek. Pedig aki a nemzeti színekért küzd, nyilvánosság előtt és akinek küzdelmei vannak, ami nem privát ügy, hanem egy kicsit valamennyiünk öröme és fájdalma, annak meg kell szokni, hogy a popularitás és ismertség dicsősége közben, okkal vagy ok nélkül, de néha fejbeütik az embert. Kérdezze csak meg Péteryt, aki tudja, mi nehezebb Krisztus keresztjénél? Ő tudja, hogy a legnehezebb azzal a biztos tudattal kiállni: hogy a labdák nagyobbik felét én kapom, ok lenni, ha veszünk, nem elég ok lenni, hanem „dacára”, ha nyerünk. Krepuska egy nagyszerű fiú. Eleven cáfolata minden dogmának. Nem vesz svungot, mégis hosszú és erőset üt. Nem néz a labdára, mégis eltalálja, mindig máshol van, mégis eléri a labdát. Lábmunkája hasonlít egy falábon komlót szedő hollandihoz. Egy probléma és őszintén bevallom, hogy egyelőre még fogalmam sincs, mit fogok vele elkezdni tavasszal. Balkezes. Adogatása ez okból is egyike a legjobboknak. Alapütései kiforrottak, hosszúak, kellemetlenül kemények. Csupán a biztonsággal van baj és azt hiszem, ezt a jobb lábmunkában és pontosabb ütővezetésben fogjuk megtalálni. Elöl a hálónál mindent tud s ha jól jön ki a falába, pontot jelent a hozzányulása. Temperamentuma a legnagyobb, nyugodt, anélkül, hogy lusta, vagy lomha volna. Küzdőképes, anélkül, hogy ideges, vagy ingerült volna. Van fantáziája, sokszor meglepően szellemes. Ha át tud vergődni a mostani stagnációján, nagy jövőt jósolok neki.

Bánó Lehel, a szimpátikus „szuszog”, egy ruganyos kis vasgyúró, aki mégis merev mint egy ágyú. Fogcsikorgatva üti a forhandet és ez az egyetlen gyengéje. Adogatása nem rossz, de olyan „sok hűhó semmiért”. Ne lépjen neki az ütésnek, ezt külföldön esetleg még le „foot-fault”-ozzák. Ha nem mozdul el, — helyből, — támasztott ballábbal tanul meg ütni, negyedannyi fáradsággal kétszer oly erőset üthet. Backhandje kitűnő és volley-játéka a legjobb Kehrlingé után. Tisztán kalapál és jól elébe nyúl a labdának, szóval modern. A magasban is jó és megbízható, csak a forhandje, ami másnak az erőssége, neki a gyengéje. A choppal rontotta el. A choppot ugyan megtanulta és vele nagyszerű volley-át, de

nem jött rá, hogy a két ütés között, az ütővezetés dinamikája a leglényegesebb különbség. A choppnál kalapálok, tehát az erőt a labdataalátba teszem és utánna fékezem az ütőt. A dreivnél suhintok, az erőt a lapátmegrántásnál adom bele. Ütőmet találat után nem fékezem, hanem tovább suhintom és hagyom azt végig lendülni. Az ő hibája az, hogy choppszerű dinamikával kalapálva, próbál suhintani és ez persze nem megy. Ez az oka, hogy állandóan bizonytalan, ami folytán fél az ütéstől. Önbizalma rabolódik, belezavarodik. Csináljon kétkarú lendületi gyakorlatot, üssön jó pár száz labdát kézből, nyújtott, lógatott karral, ritmikus, alapos megrántással. Ütőgetés közben üssön choppot és dreivet, egymást váltogatva és tanulmányozza az elég feltűnő dinamikai különbséget. 2–3 hét rendszeres munka itt mindent helyre hozhat.

Kirchmayer Kálmán úgy indult évekkkel ezelőtt, hogy lehengerel mindenkit. Nagy tehetség, kitűnő versenytemperamentummal. Hogy még mindig csak ígéret — szerintem — a stílusa miatt van. Nem azt mondom, hogy rossz a stílusa, sőt egyike a legszebbeknek, de az ő stílusához sok tréning és ami még fontosabb, igen-igen sok versenytréning szükséges.

Az ő hirtelen, alig vezetett, meglóditott ütésének sok tréning, lapos, reszkírozott hálójátékának nyugodt, közömbös, küzdelmet megszokott idegek kellene, hogy egy bizonyos minimális biztonságot elérjenek. Már pedig egy héten egyszer trenirozni, egy hónapban egyszer versenyezni meglepetések és sok-sok bosszankodás elé állítanak mindenkit. Kívánok neki időből és pengőből egy-egy milliót, ott lenne ő azonnal az élen. (Folytatjuk.)

Sport a lövészárokban

— Harctéri emlék —

Az élet gyakran eljegyez valakit valakivel, vagy valamivel s a sors aztán következetesen hűen minden dologban az eljegyzettel hozza össze a halandót.

Engem a sporttal, a teniszszel jegyzett el. 1914 júniust írtak. Göncz Lala akkoriban Pécssett volt s így az ő agilitása nagy teniszversenyt hozott össze. Pécssett voltak a nagy ágyúk, Kehrling, Kelemen, Kalledey, Oláh Tomy, stb., stb. Én, mint kisdíák, természetesen állandóan ott voltam s eleinte mint versenyző, majd a kiesés után mint bíró működtem. A pályán hallottuk meg, hogy a trónörökösöt meggyilkolták. Öt percre megállt a játék, hogy aztán ujult erővel meginduljon, hisz mi a sport eljegyzettjei voltunk.

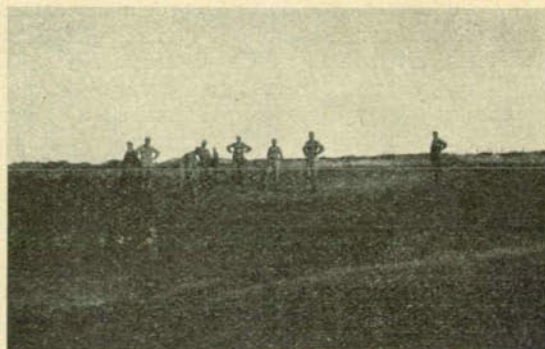
Két nap múlva a verseny végeztével bátyámmal és még egy pécsi barátommal már a Svájc felé száguldó vonatban voltunk, nem gondolva a várható európai bonyodalmakkal. Genf volt a célunk. Akkor még csendes svájci város, hol az egyetem és a kirándulók domináltak mindent. Boldog idő: akkor még nem volt népszövetség s tudja a jó ég, még milyen népboldogító intézmények.

A második nap már azon törtük a fejünket, hogy hol fogunk teniszezni.

A Champelen laktunk s így ott kutattunk pálya után. Nemsokára fel is fedeztünk egy gyönyörű klubot, hol két nyitott és két csukott pálya esábitott bennünket, hol havi 30 frank, akkor elég borsos ár ellenében egész nap használhattuk a pályákat.

Benszülött genfit azonban a klubtitkárón kívül sohasem láttunk a pályán. Pár orosz, egy-két amerikai, két osztrák s hárman magyarok

voltunk a működő tagok, kik békés együttértésben kergettük a fehér labdát s nem igen tudtuk egymásról, hogy ki kiesoda is tulajdonképen. Legállandóbb partnereink oroszok voltak. Két esinos leány és három fiú. Öten testvérek. Nem árulták el, hogy kiesodák s mi csak véletlenül a genfi orosz templomban tudtuk meg, hogy hercegek. Ez azonban nem zavart minket s ez-

Krokettpálya a 69. gy. e állásának első vonalában

után is úgy vertük őket, mint azelőtt. Közben kitört a háború. A népek önvédelmi esatája s esodálatos, mi még sem gyűlöltük egymást. Naponta találkoztunk a pályán s a legbékésebb egyetértésben játszottuk a szetteket, legföljebb a végén néha huztuk őket, hogy így verik a mi csapataink a tieiteket, mint mi a teniszben titeket. Augusztus 15-én végre hazaindulhatunk s orosz barátainktól tréfásan azzal búcsúztunk, hogy majd viszontlátásra a harctéren. Ki gondolta ezt akkor komolyan. A háború az ősz közepére már meg is szűnik. Nem így történt.

1916 telén kerültem ki először a haretérre. Galicia északkeleti csücskénél, Bródytól délre, Pancsovkanál ismerkedtem meg azzal az élettel, amit milliónyi ember, nem: katona, élt a Keleti tengertől Besszarábiáig. Szép, mély, fennsík árka mélyére kerültem, hol az ember szolgálatban volt, kártyázott, várta a hazai híreket és nagyokat unatkozott. Harc, az vajmi csekély volt. Néha egy-egy ágyú el-elbődült, azt hiszem, csak azért, hogy ne rozsdásodjanak be a csövek, mert különös céljuk ezeknek a lövéseknek nem igen volt. Békésen vártuk mi és tőlünk vagy két és félkilométerre a muszkák a tavaszt. Mit csinált az ember a haretéren, várt, mindig várt s sohasem tudta, hogy mit is vár igazán.

Tavasza lett. A természet nem vett tudomást, hogy a népek haragszomrádot játszanak. Komoly, véres, végnélküli játékot. A nap eltüntette a gyönyörű puha hótakarót és mi végnélküli galíciai szántások és mezők közt talál-

tuk magunkat. A föld megmozdult, a fű és első tavaszi virágok kérelhetetlenül hirdették az életet. Pacsirta is megszólalt s mi, városi emberek is megismertük az anyaföld tavaszi varázsának csodáit. Bakáink, azt hiszem, hogy nagyon szenvedhettek, látva a gyönyörű fekete földet, hogy nem tarthatják az eke szarván a kezüket s hogy nem szórhatják az éldást a földbe, mint azt ezer éve csinálják. Ehelyett éjjelente szorgalmasan vetették a cölöpöket és karókat, hogy aztán következő éjjel drótsövényvel fonjuk be azokat, mint valami futóbabkarót a bab.

Nappal azonban mégis tavasz volt. Aludni mindig nem lehetett és így délben leülve az árokban, Dunakorzót játszottunk. Kellemes játék. Kissé érthetetlen lesz azok előtt, akik nem voltak ott, de még sokan megértik ezt a mi játékunkat. Ültünk a *Buchwald-székekben* s előttünk sétáltak gondolatban a pesti szépségek és mi gyönyörködve figyelmeztettük egymást, hogy nézd, milyen gyönyörű bokája van. Akkor még nem ismertük a rövid szoknyát. Majd az Apostolokba mentünk sörözni, ami rendszerint Molnár Bandi dekungja volt s sör helyett ittunk egy pohárka Bocserszkit, ha volt. Engem azonban hívott a jegyesem is, a sport. Először egy korlátot csináltattam a fedezékem elé s ott csináltuk a saslengéseket, de valahogyan nem ez volt az, ami nekem kellett. Törtem a fejemet, hogy mint is lehetne valami szabadtéri sportot csinálni, hiszen olyan gyönyörűen zöldelt a rét a Stellung tetején, tennisz járt az eszemben, de honnan szerezzünk rakettet, labdát. Hamar rájöttem, hogy a tennisz csak álom marad. Egyik nap azonban eszembe jutott Genf, a penzióm kertje s az ottani krokett-pálya. Ezt meg lehet csinálni s aztán este már a drótsövény vastag feszítő huzalából pár métert levágva, szorgalmasan hajtogattam a krokett-kapukat s a század bognára pár nap múlva kitűnő fagolyókat és ütőket hozott, csak azt nem tudta szegény elképzelni, hogy mi esoda legújabb harci szerszámot találtunk ki. Azt gondolhatta szegény, hogy mi a kőkor-szakban képzeljük magunkat s nem a gránátok világában. A Stellungban azonban nem lehet játszani, viszont a Stellung tetején mégis csak ki volt téve az ember az oroszok puskáinak. A jegyesem azonban erősebb volt, mint a félelem az oroszoktól s egy reggel, hajnali szolgálat után, szépen a század árka mögötti szép rétre kiraktam a kapukat s aznap délben századom tisztjeivel, akik még sohasem láttak hasonló játékot, kimásztam a rétre krokettezni. Vártuk a hatást, hogy mikor kapunk valami köszöntést a túoldalról, de az oroszok igen békés emberek lehettek és a csodálkozástól, hogy mi mit is csi-

nálhatunk, elfelejtettek löni. Ettől fogva mindennapos lett a krockettparti. A szomszéd század tisztjei is átjöttek s nem múlt el egy hét s már ebéd után tíz-tizenöt tiszt verte a falabdát s én álmomban sem gondoltam, hogy ezzel a gyerekjátékkal ilyen nagy sikert fogok aratni.

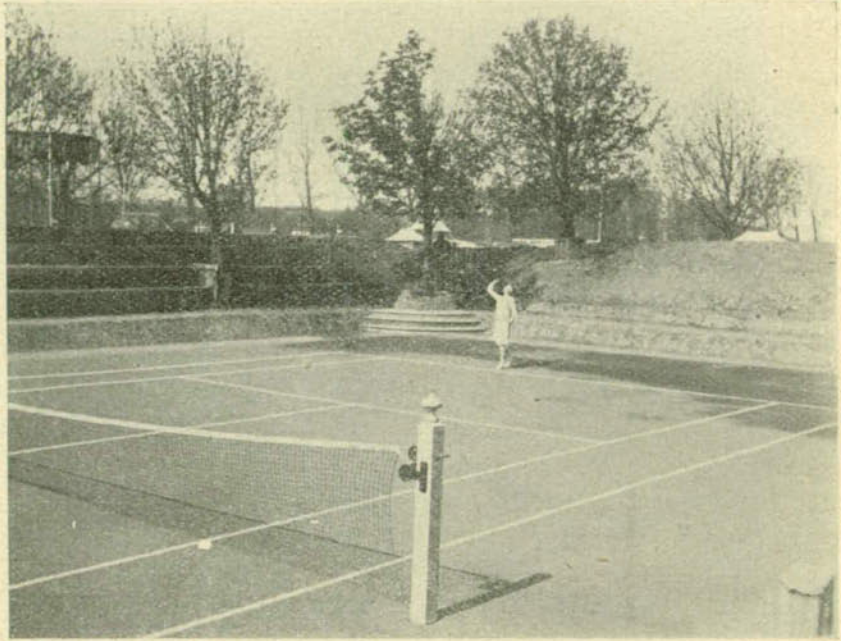
Közben eljött a husvét s a feltámadás szimbolumának gyönyörű ünnepe, a felebaráti szeretet s megértés soha el nem felejthető biztositékát hozta nekünk. A muszka-husvét nem egyezik a miénkkel, de ők mégis tudták, hogy nekünk husvétünk van s reggel a posztok, illetve a legényem titkolózva jött hozzám, hogy az éjjel pár fegyvertelen orosz jött át s fehér kalácsot és tojást hozták nekünk husvétra, azonkívül nekem egy levelet. A kalács és más ajándékok máshol sem voltak szokatlanok, de a levél egészen valami különös volt.

Ha legényem nem adja a kezembe, azt hittem volna, hogy álmodok. Nem álmom, valódi levél, franciául címezve az ismeretlen tisztnek, aki a krockettpályát csinálta. Én csináltam, nekem szól a levél. Alig tudtam felbontani s pár sor után már könnyes szemmel, reszketve olvastam a legmeghatóbb husvétüdvözetet egy ismeretlenül s mégis ismerőstől.

Tiszt írta, ki üdvözetét és jókívánatait küldi az ellenfél sportszerető tisztjeinek, kiket már két hete irigykedve figyel, hogy sportolnak, mert ő is szerelmese a sportnak, mint mi lehetünk. Genfben tanulva, sokat tennisezett magyar fiúkkal s azoknak szeretné elküldeni az üdvözteit s talán ezek az üdvözetek el is jutnak azokhoz, mert ő, mióta a krockettpályát látja, sokat gondol az ő genfi tennisz- és krockettpajtásaira, kiknek még egyszer szíve egész szeretetét küldi. Aznap boldog husvétom volt, talán a legboldogabb egész életemben. Valami magasabb hatalom így adta tudtára ott a lövészárokból egyik hívének, hogy az ő kegyelme végtelen s hogy a háború sem tudja kitérőlni a legszébb parancsolatot: szeresd felebarátodat, mint önmagadat.

Nikolai barátomnak, sajnos, nem tudtam válaszolni, mert nálunk szigorúan meg volt tiltva az oroszokkal való érintkezés és így se nem mehettem át az oroszokhoz se nem küldhettem át senkit. Levelet írtam neki s az napokon keresztül a feldwachén feküdt, hogy ha egy orosz átjön, adják neki Nikolai hadnagy úr részére. Nem jött át többet senki.

Mi tovább krocketteztünk egészen május végéig. Azt hiszem, hogy a századom tisztjeivel bármilyen világbajnokságot megnyertünk volna. Ennyit és ilyen komolyan még soha senki sem krocketteztet. Május végén aztán

A Haladás V. S. E. új „Center Court“-ja Szombathelyen
László Mária adogat

egyik délután négy srápnelt küldtek az oroszok a krockettpályára s isteni csoda volt, hogy egyikünk se sebesült meg s mi szomorkodva láttuk, hogy a srápnelgolyók hogy felszántották két hónapi minden örömünk földjét. Ez volt a jel, hogy vége a barátságoknak s hogy Bruszilov generális már nem ember többé, hanem egy hatalmas ölgépnek lendítő kereke.

Június 4-én megindult a Brusszilov-offenzíva és mi egy reggel ellentámadásra menve, örökre elhagytuk a Stellungot.

A hajnali küdben masirozva, gondolatban megesekoltam a krockettpályát, az emberiség, a sport szimbolumát, ebben a két nap óta újra végtelen nagy temetőben.

„Kapitány.“

A Hartmann-serleg

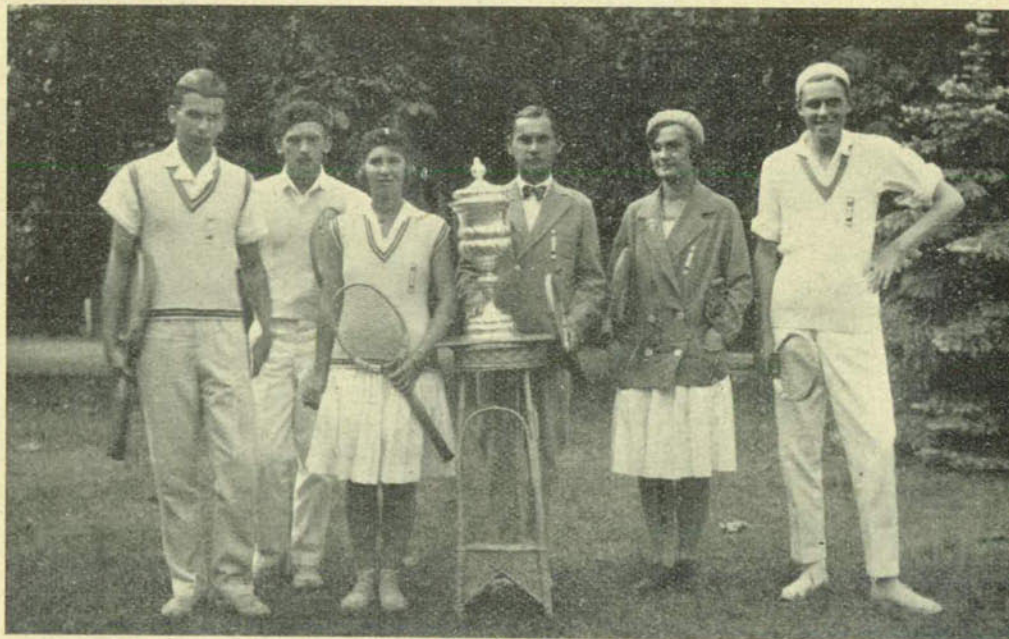
Ez a díj a jugoszláv teniszsportnak a király-serleg utáni legértékesebb vándordíja. A hetven centiméter magas művészi kidolgozású ezüstserleget a szabadkai sportmecenás, Hartmann József adományozta a Vajdaság városainak és községeinek teniszcsapatai részére. Szabályai nagyjából a Kertész-vándordíj szabályaival egyezők. A serleg az 1929-es esztendőben harmadszor került kiírásra.

Első ízben az Ujvidéki (Novisadi) Tennis-

esapatától. Hasonló sors érte az ujvidékieket, akiket viszont a Szabadkai Kék-fehérek Clubja győzött le.

A nagy favorit, a Hódságiak teniszcsapata volt, ahol dr. Ertl János sportszeretete csodát művelt s az alig 5000 lakosú község ma a legerősebb tenisz-centrum a Vajdaságban.

Azonban semmi sem biztos az ég alatt. Ismét meglepetés történt. A Beeskereki Hajósok, illetve az Ittebeiek múlt évben alakult csapata

A Hartmann-serlegben győztes Beeskereki Hajósok ill. Ittebei Tennis-Club csapata
Jenovay Zoltán, Demko Vidor, Jenovay Csiby, Balás Iván, Demko Eszter, Draxler Lipót

Club csapata győzött a döntőben Beeskerek csapata ellen 7:4 arányban.

1928-ban nem tudta megvédeni a díjat, mert a Palesi Tennis-Club oly erős csapatot küldött a küzdelembe, hogy az ujvidékiek fölényesen 8:3-ra verte.

Azonban ennek a Clubnak a tulajdonában sem maradt sokáig a díj, mert Bokorné és Balás Iván kiválásával annyira legyöngült, hogy a legnagyobb meglepetésre már az első fordulóban vereséget szenvedtek a zomboriak fiatal

nyerte meg az értékes vándordíj védelmét, miután a Beeskereki Tennis és Vívóklubot, a zomboriakat és a Szabadkai Kék-fehéreket egyenként 7:4-re, a döntőben pedig a Hódságiak csapatát nagy küzdelem után 6:5-re győzte le.

A fiatal csapat sikere osztatlan elismerést érdemel. A Balás Iván csapatkapitány vezérlete alatt, a Jenovay Csiby, Demko Eszter, Demko Vidor, Jenovay Zoltán és Draxler Lipótból álló csapat értékes győzelme az önzetlen sportszeretet diadalát jelenti.

T É L I S P O R T

sí, korcsolya, rodli, hoki

felszerelések

Kertész Tódor Budapest, IV,

Kristóf-tér.

ÁRJEYZÉK INGYEN!

Hírek

A „Tennisz és Golf” a mostani számtól kezdve, vagyis a második évfolyamtól kezdődőleg, ezentúl minden hónap második és negyedik szombatján fog megjelenni. Legközelebbi számunk január 25-én, szombaton jelenik meg.

Szerkesztőség.

Minder Sándor balesete.

Minder Sándort, lapunk golfrovat vezetőjét Krynicában súlyos baleset érte. Ő, mint a legjobb magyar jégchokki játékos, igen gyakran szokta a magyar színeket csapatában külföldön képviselni, s most is a lengyel Tátrában játszott a BKE színeiben.

Egy heves összeütközés alkalmával oly szerencsétlenül esett, hogy a bordája eltörött. Az orvosi vizsgálat a magasra szökkenő láz dacára (39 fok) megállapította, hogy a törés nem túl súlyos, s így remény van rá, hogy a népszerű Sanyit nemsokára körünkben, valamint a jégen üdvözölhetjük.

Betty Nuthall eljegyzése.

A világranglista első helyezettjei között úgy látszik „házassági járvány” lépett fel. A szép Benett, valamint Helén Wills után most Betty Nuthall eljegyzéséről kapjuk az örömhírt. A népszerű fiatal angol lány nemrégiben jegyezte el magát az ismert délafrikai versenyjátékos D. B. Spenceval, ki többszörös Davis-Cup játékos és a Hospital de Londres főorvosa.

Susanne Lenglen mint rajzoló.

Az isteni Susanne úgy látszik, nem csinált valami túljó üzletet, midőn az amateur tábornak hátat fordított s elszegődött profinak. Erre vall legalább is, hogy az egyik legelőkelőbb párisi divatházban állást vállalt mint rajzoló, hol új sportruhákat fog kreálni, rajzolni — s egyben eladni.

Helén Wills — Mrs. Helén Moody.

Susanne Lenglen nevének az amateur versenyeken való megszűnése óta — minden nagy versenyen, hol elindult — Helen Wills került helyébe. Nemsokára ez a név is el fog tűnni a világversenyek programjairól. Nem mintha a szép Helén hűtlen lenne kedvenc sportjához, hanem férjhez ment s ezután asszony nevének fog szerepelni.

A wimbledoni verseny előtt ismerkedett meg Sir Fred Moodyval, egy fiatal amerikai bankárral, kivel el is jegyezte nemsokára rá magát. Már akkor kijelentette, hogy a versenyzéstől nem vonul vissza, a versenyeken azonban asszony nevének szándékozik indulni. Miss Benett után tehát Miss Wills is az asszony nevének választja. Így hát az 1930. évi világbajnokság előrelátható védője Mrs. Helén Moody!

Schmidt Ferenc és Schmidt Ottó, a két kiváló magyar tréner a Rivierára utazott, hol több profiversenyen fognak résztvenni.

Davis Cup.

Az 1930. évi küzdelmekre a francia főszövetséghez eddig a következő nevezések futottak be: Amerikai Egyesült Államok, Anglia, Hollandia, Németország, Belgium, Olaszország, Magyarország, Svájc, Monaco. Mint hírlik, Japán az eddigi hírekkel ellentétben, mégis csak az amerikai zónában fog indulni.

Közelednek a Davis Cup sorsolások és már szállingóznak a kombinációk. Japán, a félelmetes Japán már összeállította a keret tagjait. Takeichi, Harada, Ohta, Abe és a feltűnő csillagzatú Hyotaro Sató.

Riviera.

Versenynaptár.

Január 6—12. Monte Carlo Country Club.
Január 13—19. Beaulieu (Bristol Cupa professzionisták részére).
Január 20—26. Cannes.
Január 27—Febr. 2. Gallia Club Cannes.
Február 3—9. Carlton Club Cannes.
Február 10—16. Nizza (Délfranciaország bajnokságai).
Február 17—23. Beaulieu.
Február 24—Március 3. Monte Carlo.
Március 3—9. Mentone (Riviera bajnoksága).
Március 10—16. Nizza.
Március 17—23. Lawn Tennis Club Cannes.
Március 24—30. Hyeres.
Március 31—Április 6. St. Raphael.
Április 7—13. Juanes-les-Pins.
Április 14—20. Beaulieu.
Április 21—27. Monte Carlo.
Április 26—Május 3. Juanes-les-Pins.

Menton győz Bordighera ellen. A Riviera két városa között lefolyt klubközi mérkőzésen a L. T. C. Manton 10:4 arányban győzött Bordighera ellen.

Hyeresben kezdődött az idei Riviera saison. Itt játszották le az első nyilvános versenyt, mely a következő eredményekkel végződött.

Férfi egyesben a német dr. Buss győzött nehéz küzdelem után 5 szettben a marseillei Raynaud ellen 7:5, 4:6, 6:2, 4:6, 6:2 arányban.

Női egyesben nagy meglepetésre Mlle Vlasto, a francia ranglista második helyezettje vereséget szenvedett Mlle Metaxától 3:6, 6:3, 2:6 arányban.

Férfi páros: Raynaud, Ducreux—dr. Buss, Wou-
rain 6:3, 1:6, 6:3, 8:6.

Vegyes páros: Mlle Vlasto, Raynaud—Mme Vlasto, dr. Buss 8:6, 8:6.

Cannesban a férfi egyes döntőt Barrelet de Ricou nyerte a két méter magas ir óriás Rogers ellen 8:6, 6:2, 6:4 arányban, elég biztosan. Érdekesebb eredmények: Renard—Hillyard 6:4, 10:8. Rogers—Lysaght 4:6, 8:6, 8:6. *Elődöntők:* Ricou—Aeschliman 6:8, 6:4, 9:7. Nagy küzdelem! Rogers—Renard 6:3, 7:5.

Női egyes döntő: Miss Ryan—Mme Lafaurie Jung 6:3, 1:6, 6:3. *Elődöntők:* Miss Ryan—Miss Thompson

6:4, 6:2; Mme Lafaurie Jung—Miss Lazelet 6:3, 6:1.

Férfi páros döntő: Aeschliman, Magrane—Ricou, Lysaght 4:6, 10:8, 6:2. **Elődöntők:** Ricou, Lysaght—Hené, Chapin 6:3, 6:2; Aeschliman, Magrane—Fabrieotti, Scovel 6:2, 6:3.

Vegyes páros döntő: Miss Ryan, Lord Cholmondley—Mme Lafaurie Jung, Scovel u. o.

Női páros: Miss Ryan, Miss Satterthwaite—Mme Lafaurie Jung, Miss Petchell 6:3, 6:5, félbeszakítva.

Anglia.

A közismert tennisz szakembert F. R. Burron-t választották meg a versenybírák elnökévé.

Borotra megkerestették a szövetségtől, hogy egy-két csillaggal egyetemben látogasson el egy rövid kis időre. Válasz ezideig ismeretlen. Borotra, aki már több ízben ki akart vándorolni, azt hisszük, minden lehetőséget meg tesz a megvalósulásért.

Ausztrália.

A két éve veretlen bájos bajnoknő Aeckhurst-öt a nálunk is előnyösen ismert Bickerton asszonynak sikerült legyőznie. Score 7:5, 4:6, 1:6. Színhely: Strathfield, Sydey mellett.

Crawford, bajnok és Davis Cup-mann szintén váratlan vereséget szenvedett három könnyű szettben a teljesen ismeretlen J. Williard-tól.

Belgium.

Fedettpálya bajnokságok végeredményei. Férfi egyes: Ewbank—Borman 6:2, 6:1, 6:3. Férfi páros: Ewbank, Borman—Borin, Belle 7:5, 8:6, 4:6, 6:8, 9:7. Vegyes páros: Dupontné, Latoux—Garryné, Coumick 4:6, 6:3, 6:2.

Franciaország.

Lyonban is megrendezték a szokásos karácsonyi versenyt, mely a következő eredményeket hozta:

Férfi egyes. Elődöntők: Rimet-Denis 7:5, 6:3; Goldschmidt—Gautier 6:2, 7:5. Döntő: Goldschmidt—Rimet 6:2, 6:1.

Női egyes. Elődöntők: Gautier—Kuerezieux 2:6, 6:3, 10:8; Charpenel—Damour 6:1, 6:4. Döntő: Goutier—Charpenel 6:0, 6:3.

Férfi páros: Rimet, Converse—De Buzolet, Goldschmidt 6:2, 6:4. Meglepetés!

Vegyes páros: Charpenel, Grandguillot—Mme Audran, Audran 6:1, 6:3.

Január 1-vel választotta meg a francia szövetség az új tisztikarát. Elnök: A. Canel; alelnök: Canonville des Lys, R. Gallay, P. Gilon, M. Ranees; vezértitkár: R. Foulon; másodtitkár: M. Glandaz; pénztáros: Dr. Coblet; másodpénztáros: M. Kaufmann; tanácsstagok: R. Champin, P. Chapique, E. Devé, Dobler, J. M. Barabas és de Bezillae.

A francia racket-gyárosok meg akarják szigorítani a klasszis-játékosok számát. Ugylátszik, ott is több az eszkimó.

A Compe de Cloil ez idén is nagy verseny árán juttatta a kupát a győzteseknek. Százas mezőnyököt láthatunk végig az egész vonalon. Az egyes számok

azonban eltörpültek a Tilden—Borotra revanche lehetőségére. A Sporting Club de Paris hatalmas fedettpálya palotája nagy küzdelmeknek volt a tanuja. A versenyt megelőző trainingen, majd magán a verseny elején szédületes formában játszott Tilden. Csak az akadályok vége (George, Boussus) felé vesztett erejéből, hogy másodiknak törjön le és meghajoljon Borotra tudása előtt. Borotra ma kétségkívül a legrátermettebb fedettpálya játékos. Az ő idegjátékának nagyszerűen megfelelnek az ilyen játékok. A legkisebb biztatást sokszorosan verik vissza a terem-falak és az ő idegei rezolválva söprik el a legnagyobb akadályokat. Győzött négy szettben 6:4, 6:2, 4:6, 6:1, alaposan megtépázva a jó öreg Big Bill reménységeit 1930. évre. Kettőjük mögött a francia utánpótlás nagyszerű katonái, a hajlékony, balkezes Boussus, a hajlékony de Buzolet és a legfiatalabb, a nagytechnikájú George. A férfi egyes utolsó nyolcának eredménye: Tilden—George 10:8, 13:11; Boussus—Gentien 6:3, 6:1; Buzolet—Kingsley 6:2, 6:4; Borotra—Glasser 6:4, 6:1. Elődöntő: Tilden—Boussus 6:8, 6:2, 8:6; Borotra—Buselet 7:5, 6:1. Döntő: Borotra—Tilden 6:4, 6:2, 4:6, 6:1.

A versenyek folynak szakadatlanul 1/2 órai kezdettel a késő esti órákig, de csak a női egyes közelítette meg előrehaladottságában ezt a nagy küzdelmű versenyt. A győztest itt megtippelni nehéz, hisz közel egyforma erők állnak egymással szemben. Meunier, Adamoff, Barbier és Holzschuh közül talán Barbier kisasszonyé lesz a pálma. Ez a verseny az első nagyszabású verseny, melynek részletes ismertetésére a következő számban még visszatérünk, hogy meg legyen az egyöntetűsége.

Németország.

Cilly Aussem veresége. A tavalyi német bajnoknő majd egy évi pihenő után újból ütőt vett kezébe s elindult a kölni fedettpálya versenyen. Általános érdeklődés kísérte szereplését, ami azonban nem járt nagy sikerrel. Krahwinkel kisasszony, magyar bajnoknő ellen erős küzdelemben 6:4, 4:6, 6:3 arányban szenvedett vereséget. A vegyes párosban is vesztes maradt, hol Nourney-lyel játszva a Krahwinkel—Heitmann pártól 5:7, 6:1, 6:8-ra kaptak ki. Egyedül a női párosban győzött Rost kisasszonnyal Krahwinkel és Fischer ellen.

A

DUNLOP

tenniszlabda

a magyar versenyek
kiválasztott labdája.

SI - SPORT

Svábhegy

Budapest! Te nagy világváros, minden szépet, mit a természet nyújthat, magadénak vallhatsz! Nyáron a nagy forróság enyhítésére hűsítenek a Duna habjai, meleg forrás, gyógyvíz s még annyi más, mind emelik nagyságodat. S halandó polgár, ki itt éled e keserves időkben napjaid, ha már nyögnöd kell mi terheket a gyarló emberi kezek rád rónak, legalább élvezd azt, mit a természet adott, s mit tőlünk semmilyen ellenség el nem vehet.

Haberl Aladár ugrása

1930. január 1. A gyönyörű havas fehér karácsony est után a budapesti sielők több ezerre rugó hada örömmel vette si-talpait és botjait, hogy felkeresse a fővárost környékező hegyeket s ott hódoljon kedvenc sportjának s a természet Isten adta szépségének.

Ez a nem túlnagy mennyiségű hó azonban a város forgatagában hamar elolvadt, pizsokká, sárrá változott, s szilveszter éjszakáján már csak egynéhány háztető kis fehér foltja jelezte a tél szépségét, a havat. Az újesztendő első reggelén nekiindultunk egy páran a fogaskerekűnek, hogy az olvadás ellenére megkíséreljük a Svábhegyen a sielést. Nem sok reménnyel indultunk. A Széna-téren még mindenütt patkokban folydogál az olvadt hólé, a BBTE jégpályán a fagynak semmi nyoma. Si-léceinkkel a korán kelő pesti polgároknak csak csodálkozó és inkább gyönyörölő tekintetét vontuk magunkra.

A fogaskerekűnél örömmel látjuk azonban, hogy

nem vagyunk egyedül, — sőt lehet mondani, megtelt a fogas. Ennyi bizakodó sportolót szinte jól esik együtt látni az újesztendő első napján.

Füty, indulunk! Talán még ötszáz métert sem haladtunk, s máris mindjobban és jobban fehéredik körülöttünk a gyönyörű táj. A fákon friss zuzmara, a földön a hórétég mind jobban és jobban vastagodik. A fogasban nagy a boldogság.

Megérkezés a Széchenyi hegyre. Kiszállás! Itt a tél, az igazi hamisítatlan szép fehér tél! Oh, boldog pesti polgár, beszálltal lent a városban, sárból, mocskokból, pizsokból egy kis fülkébe, az megindult velled s 25 percnyi lassú emelkedő dőcögés után kilépsz a fülkéből a vastag hóba! Nézz le a város felé! Szenved elé sűrű köd táru, míg itt tiszta idő, tiszta levegő, sőt kellemesen simogat a napsugár.

Egyre érkeznek, egymás után a fogaskerekű most már szép, modern, sárga villamos kocsijai, mindből siet az ifjú had léceit csatolni. Gyerünk előre a Normafa felé, hol a főhadiszállás székel, a Bélaffy és Kovács vendéglőkben. Az úton egymás után roboznak el az autók százai és százai, a szilveszter-éjjeli lokálok táncosai és táncosnői, a házi multságok hősnői és lovagjai érkeznek, hogy élvezzék a felséges természetet.

Az Anna-kápolna környéke, a Normafa-lejtő, Virányos s az egész környék hangos a minden gondját, bűjét, baját ebben a környezetben elfelejtő ember-tömegetől.

Idősebb urak és hölgyek, javakorbeli férfiak, lányok, fiúk, sőt apró gyermekek irulnak és pirulnak a fujdogáló szélről. Vidámság minden sielő arcán, bajnoknak, haladónak, kezdőnek egyaránt.

Nem fél egyik sem a meredek lejtőtől, sőt pajkosan örül úgy a maga, de még inkább a másik kárán. A pesti szabók örülhetnek, mert a svábhegyi sielők nagy részén még igen erősen és sokszor kopik a legbiztosabb fék, az úgynevezett nadrág-fék. De se baj! Ettől aztán egy pesti ember igazán nem retten még vissza. Esik, pottyán, — boldog, kacag hozzá, — aztán gyors felkelés, gyerünk a többi után.

Ez így tart reggeltől besötétedésig. Délben sturm a két fentebb említett vendéglő ellen, s kis helyen, sok jó ember elfér elv alapján, egyik ebéd a másik hátán. Se baj! A legkényesebb emberi fajzat, a pesti polgár itt még a kényelemről is megelégedezik, mert egy jól kisportolt három-négy óra után, az üres gyomor mindent elfelejtet, s mindent megbocsájt.

Öt óra! Köd, pizsok, sár! Jaj, ez már nem a Svábhegy, a tiszta levegő, csillagos éj, ez a Széna-tér, a 81-es villamos-végállomás! Leszállás. Szervusz! Szervusz! Kezeit csókolom! Az Istenért, vigyázzon arra a nagy víztócsára, mert mindjárt belelép!

Gondolkodtam hazafelé bandukolva. Hol voltam, hol jártam? Rájöttem, hogy nem is voltam messze a Belvárostól, húsz perc villamoson, huszonöt perc a fogason. Érdekes volt! Ez a negyvenöt perc más világot varázsolt elém, úgy éreztem, hogy mindazok, kik ott voltak, boldogok voltak.

Szép Budapest! Mindezt te nyújtod nekünk, mit, vagy ehhez még csak hasonlót sem Berlin, Páris, London nem tud nyújtani. Nincsen még egy világ-város, hol 20 pernyi autózás után vissza tekinthetnénk a magasból si-talpakon száguldva a füstölgő, dolgozó városra.

Budapest népe kezdi ezt lassan megismerni s kelőleg értékelni. Egy pár esztendővel ezelőtt még csak egy páran, később százan és százan kezdtek hódolni e nemes sportnak. Ma már ezren és ezren kacagnak vasárnaponként a hegyekben, s reméljük, nem sokára tízezrekről számolhatunk be.

A Magyar Si-Szövetség ennek fontosságát átérzi, ennek érdekében mindent megtesz s ezt fogjuk mi is kötelességünknek tartani.

A BBTE lesiklóversenye.

A rossz hóviszonyok miatt kevesen indultak a BBTE lesiklóversenyén. A kevés induló ellenére is nagy meglepetéssel végződött a verseny, mert a nagy favorit, sokszoros bajnok *Szepes Béla* rosszul startolt idei első versenyén és ebben a mindig nagy fölényt mutató versenyágban *Bély*, *Glatz* és *Szendey* mögött a negyedik helyre szorult.

Részletes eredmények:

Lesiklóverseny (1.5 km.-es táv.) I. oszt.: 1. Szendey András MSK 1:43 mp. 2. Szepes Béla MAC 1:44 mp.

II. b) oszt.: 1. Bély Miklós BBTE 1:38 mp. 2. Glatz Erich BBTE 1:39 mp. 3. Mezey Ferenc BBTE 1:58 mp. 4. Stohansel József MTE 2:04 mp. 5. Raum László BBTE 2:09 mp. 6. Hargittai BBTE 2:21 mp.

Idősebbek a): 1. Csekey Gyula BBTE 2:31 mp.

Fiatalkorúak: 1. Balatoni Levente MAC 1:48 mp. 2. Tassonyi MTE 1:58 mp. 3. Radványi Péter BBTE 2:22.6 mp. 4. Bálint BBTE 2:37 mp.

Lesiklóverseny (kb. 800 m.). Idősebbek b):

1. Hoffmann Rezső MSK 1:22 mp. Hölgyek I. oszt.: 1. Kopeczky Anna MTE 1:34 mp. 2. Vollerich Olga BBTE 2:40.6 mp.

Ifjúsági (16—18 évig): 1. Tassonyi Álmos, Toldi fr. 1:00 mp. 2. Kunst Imre, Toldi fr. 1:03 mp. 3. Csombay Dezső, Toldi fr. 1:10 mp. 4. Jancovics Béla, Toldi fr. 1:23 mp.

Száraz sí-tréning címmel jelent meg a Testnevelés-Sport Könyvtárának 2. száma. A sielés előtréningjének e füzetben tárgyalt módja hazánkban alig ismert, pedig a rövid sí-szezon miatt sielőink a száraz sí-tréningre különösen rászorulnak.

Külföldön ma már a száraz sí-tréning a sport elengedhetetlen kiegészítő része. A berlini Volkshochschule például az elmúlt két esztendőben 23 sportág részére 98 tanfolyamot rendezett

9129 résztvevővel, mely tanfolyamokon legnagyobb számmal — 1123-an — a száraz sí-tréningben vettek részt.

A magyar sportirodalomban egyedül álló — most megjelent — kézikönyv bő képanyaggal magyarázza a száraz tréning fontosabb gyakorlatait, melyeknek gyakorlása lehetővé teszi, hogy kezdő sielők első havas próbálkozásukkor a legnagyobb könnyedséggel birkózzanak meg a kezdet nehézségeivel. A száraz tréning keretében azoknak az ismereteknek, ügyességeknek és képességeknek elsajátításáról van szó, melyeket a kezdő sielők a havas terepen csak esztendőkön át folytatott szorgalmas gyakorlással tudnak megtanulni.

A műnyomó-papíron megjelent értékes tartalmú füzetet Bély Miklós, a si-szövetség főtájkára írta, aki, mint versenysielő, a sielés pedagógiájával úgy elméletben, mint gyakorlatban évek óta eredményesen foglalkozik.

Durand Cilu

JÉGVIRÁG.

*Ezüstös ködfosztlányokból
Holdvilágos téli hajnalon,
Rügyezés és bimbó nélkül
Csodás virág nő az ablakon.*

*Színe mesebeli fehér,
Gyémántos a levele, ága.
Ezer csillagból született,
Pompás, tündöklő virágszára.*

*Föld lehetéből terem,
Csak egyetlen egy éjtszakára...
És cseppé válva eltűnik,
Az első meleg napsugárra.*

Dr. Pöttzel Jenő.

G O L F

Mit kell tudni az átlagjátékosnak a golfszabályokról?

Irta: Secretary

A golfjáték legfontosabb tárgyi előfeltételét, a golfpályát már ismerjük. További lényeges előfeltételek még a golflabda és a golfütő. A játék lényege a játékosnak az a törekvése, hogy a St. Andrews-i Rules Of Golf Committee szabályainak megfelelő golfabdát, a szabályoknak megfelelően elkészített golfütőkkel, az elütő helyről kiindulva, a pálya határai között és azon keresztül minél kevesebb ütéssel játssza be a greenen levő s erre a célra készített $10\frac{1}{2}$ cm. átmérőjű lyukba. Minthogy a szabályos pálya 18 szakaszból (lyukból) áll, egy szabályos játéknál, helyesebben mérkőzésnél a játékosnak tizenhatszszor kell a labdát a lyukba bejátszani, hacsak az ellenfelek másképp nem egyeztek, vagy pedig az egyik fél győzelmével a játék már előbb véget nem ért. A golfmérkőzések leggyakrabban előforduló formája az u. n. Match Play, magyarul: szakaszok szerinti mérkőzés. A játék lefolyása röviden a következő:

A mérköző felek az első elütőről indulnak el. A kezdés jogát sorshúzással döntenek el. Az elütő helyen (teeing ground) joga van a játékosnak a labdát „feltee”-elni. Ez abból áll, hogy a játékos a vízzel megnedvesített homokból kis kupot csinál s arra a labdát felrakja. Van gumiból, fából, vagy fémből készült mesterséges tee is. A labda így a föld színéről kissé kiemelkedik, ami az elütést megkönnyíti. A teeről elütött labda „játékban van” s azt a lyukba való bejátszásig másképp mint ütés céljából megérinteni, vagy helyzetében bármi módon befolyásolni — a golfszabályokban megállapított eseteken kívül — nem szabad. Az elütés után a mérköző felek folytatólagos ütésekkel a lyuk felé törekcsenek. A lyukat az a játékos nyerte, aki kevesebb ütéssel játszotta be a labdáját a lyukba. Ha a két játékos ütésszáma egyforma, akkor a lyuk felezve van. Hogyan történik az eredmény megállapítása? Tegyük fel, hogy az egyik játékos, akit röviden A.-nak nevezünk, az első lyukat megnyerte. Ezt angol szakkifejezéssel élve, úgy nevezzük, hogy A. „one up” (magyar fordításban „egy fel”), a másik játékos B. pedig „one down” (magyar fordításban „egy le”). A következő, tehát a második szakasz elütőjéről most már a nyerő A. játékos üt először, mert az elsőség joga a „honour” azt

illeti, aki az előző szakaszt megnyerte. A második szakasz megjátszása után három eset lehetséges. Az első az, hogy A. a második lyukat is megnyerte s ez esetben már „two up”, vagyis két nyert lyukkal van előnyben. A második eshetőség, hogy a szakaszt B. nyerte, amikor is a játék ki van egyenlítve. Ezt angol szakkifejezéssel úgy jelezzük, hogy a játék „all square”. A harmadik eshetőség az, hogy a játékosok a lyukat felezték s ez esetben az eredmény marad ami volt az első lyuk után, vagyis „one up” az A. játékos javára, illetve „one down” a B. játékos hátrányára. A játék akkor érkezik el a befejezéshez, ha az egyik mérköző fél több nyert szakasszal van előnyben, mint amennyi a még lejátszandó szakaszok száma. Így például, ha A. a tizenötödik lyuk befejezése után „four up”, vagyis négy nyert lyukkal van előnyben, akkor a játékot megnyertnek jelenti ki, mert a lejátszandó szakaszok száma már csak három s így ki van zárva a lehetősége annak, hogy ellenfele négy lyukat visszanyerjen. „Dormy” a játék, ha az egyik játékos annyi nyert lyukkal van előnyben, ahányat még játszani kell. Ha pl. A. a tizenötödik szakaszánál „three up” vagyis három nyert lyukkal van előnyben, akkor a játék „dormy” az ő javára, mert a lejátszandó szakaszok száma ugyancsak három. Ez még nem jelent nyerést, de jelenti azt, hogy A. a játékot már el nem vesztheti, mert B. legjobb esetben is, ha t. i. mind a három hátralevő lyukat megnyeri, csak felezni tudja a játékot. Ha viszont A. csak egy lyukat meg tud felezni a hátralevő három közül, akkor már nyert. Felezve van a játék, ha a tizenhatszadik lyuk lejátszása után az ellenfelek „all square” állanak, ami azt jelenti, hogy egyik fél sem nyert több lyukat, mint a másik.

(Folytatjuk.)

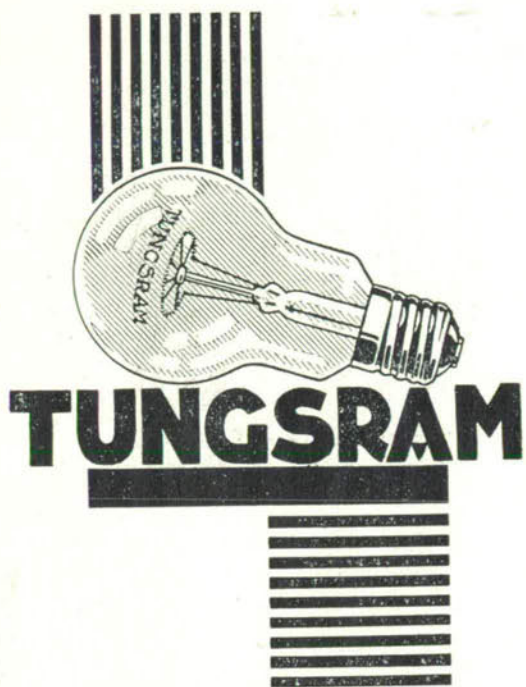
Lapunk

minden hónap második és negyedik szombatján, legközelebb január 25-én

jelenik meg

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

KEHRLING BÉLA

*Hócsizma, korcsolya, korcsolyacipő, Si, ródli
Pullover, sweatter*

BUDAPEST, IV, VÁCI-U. 9

HAZAI ÚTÉPÍTŐ ÉS SALAK- TERMELŐ VÁLLALAT

Központi iroda: V., Nádor-u. 6. Tel.: 813-96.
Telep: VII., Fűrész-u. 68. Tel.: J. 395-18.

Építünk a legújabb feltételek mellett tennisz- és sportpályákat, valamint utakat. Szállítunk tennisz- és sportpályához és kerti utakhoz szükséges speciális vörös salakot. Uradalmaknak utakhoz szükséges — a természetnél sokkal tartósabb és keményebb anyagot, a „Martin-salakot“. Azonkívül a szállítási költségek megtérítése ellenében feltöltésekre alkalmas fekete-salakot.

Vörös salak tennispályákra szerkesztőségünk útján is megrendelhető.

SZENT ISTVÁN
CUKORKA
CSOKOLÁDÉ
DESSERT
KÜLÖNLEGESSÉGEK